

Editörlerden

Derginin 27. sayısı; mimarlık, siyaset bilimi ve kamu yönetimi, şehir ve bölge planlama ile turizm alanlarını kesiştiren, kente dair farklı boyutları ele alan pek çok özgün çalışmayı bir araya getirmektedir. Bu sayıda yer alan makaleler, Ankara örneği üzerinden mekânın dönüşümünü; tarihsel, yapısal, yönetsel ve toplumsal boyutlarıyla çok katmanlı bir bakış açısıyla ele almaktadır.

Sayının ilk makalesi, Ankara Atatürk (Keçiören) Sanatoryumu'nu, Türkiye'de 20. yüzyıl ortasında sağlık sisteminin geçirdiği dönüşüm bağlamında incelemektedir. Çalışma, literatürde genellikle erken dönemleri (19. yüzyıl sonu-20. yüzyıl başı) ele alınan sanatoryumların, yüzyıl ortasında değişen tıbbi, mimari ve politik koşullar altında nasıl yeniden şekillendiğine odaklanarak önemli bir boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda sanatoryum, yalnızca bir tedavi yapısı değil, zaman içinde katmanlaşan ve farklı işlevler üstlenen bir sağlık altyapısı olarak ele alınmaktadır.

İkinci makale, Saraçoğlu Mahallesi örneği üzerinden kentsel dönüşüm süreçlerinin bireyler üzerindeki etkilerini incelemektedir. Çalışma, dönüşümün yalnızca fiziksel çevreyi değil; aynı zamanda insanların duygularını, belleklerini, aidiyet duygularını ve adalet algılarını da şekillendirdiğini ortaya koyarak, kentsel değişimin toplumsal ve duygulanımsal boyutuna dikkat çekmektedir.

Üçüncü makalede ise Ankara'nın başkent ilan edilmesinden sonra başlayan modern şehircilik süreci içerisinde, Ulus bölgesinde yer alan Necatibey Mahallesi'nin 20. yüzyıl boyunca geçirdiği planlama ve dönüşüm süreci ele alınmaktadır. Farklı dönemlere ait imar planlarının karşılaştırılması yoluyla, planlama yaklaşımlarının zaman içindeki değişimi analiz edilmekte; bu değişimin doğrusal değil, süreklilik ve kopuşların iç içe geçtiği çok katmanlı bir süreç olduğu ortaya konulmaktadır.

Bir diğer makale, Ankara'da 2000-2025 yılları arasında hız kazanan kentsel gelişim sürecini imar kirliliği olgusu üzerinden ele alarak, bu sürecin kent üzerindeki çok boyutlu etkilerini incelemektedir. Çalışma, imar kirliliğini yalnızca düzensiz yapılaşma olarak değil; planlama ilkelerinin ihlali, kamu yararının göz ardı edilmesi ve rant odaklı büyüme politikalarının sonucu ortaya çıkan yapısal bir sorun olarak değerlendirmektedir.

Sayının son makalesi ise Ankara'nın tarihsel çekirdeğini oluşturan Ulus semtinde yer alan Selçuklu ve Osmanlı dönemine ait Türk-İslam mimari mirasının sürdürülebilir turizm bağlamındaki potansiyeline odaklanmaktadır. Çalışma, bu mirası yalnızca fiziksel varlığı üzerinden değil; toplumsal bellek, yerel farkındalık, turistik çekicilik ve korunma pratikleri çerçevesinde çok boyutlu olarak değerlendirerek, sürdürülebilir turizm ve kültürel miras ilişkisine önemli katkılar sunmaktadır.

Bu sayıda yer alan çalışmalar birlikte değerlendirildiğinde, Ankara örneğinde kentsel mekânın; tarihsel katmanlar, planlama kararları, toplumsal deneyimler ve ekonomik-politik dinamikler doğrultusunda sürekli dönüşen çok boyutlu bir yapı sergilediği görülmektedir. Bu yönüyle derginin 27. sayısı, kenti yalnızca fiziksel bir alan olarak değil; toplumsal, kültürel ve yönetsel ilişkiler ağı içinde şekillenen dinamik bir olgu olarak ele alan bütüncül bir perspektif sunmaktadır.

Kente dair farklı araştırmaların sunulduğu bu sayımızın ilgiyle okunması dileklerimizle.